

Ілюзіон...

Олена Матушек

Ілюзіон...

Ілюзія, і ти,

І стриманість звичайного вітання,

І жест руки, що прагне вберегти

Від поглядів чужих далеку тайну.

А тихий вечір-ілюзіоніст

Нам повертає нишком все забуте,

Жартуючи, в словах міняє зміст,

Намріяне й реальність переплутує.

А я сміюсь, бо бачу лиш одна,

Як, вирвавшись, мов біль, мов неминучість,

Мов спогадів розбурхана луна,

Твої обійми вже летять назустріч...

Ілюзіон...

Прощаємось,

Пора,

Нема питання "бути чи не бути?".

А вечір наш...

Чи правда це, чи гра,

Чи за минулим сум,

Чи за майбутнім?..